

31989L0608

L 351/34

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

2.12.1989

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 listopada 1989 r.

w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych

(89/608/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w sektorze rolnym wprowadzone zostały daleko idące przepisy w dziedzinie weterynarii i zootechniki;

sprawne funkcjonowanie wspólnej polityki rolnej i wspólnego rynku produktów rolnych, a także perspektywa zniesienia kontroli weterynaryjnych na granicach mające na względzie osiągnięcie wspólnego rynku produktów podlegających takim kontrolom, stwarza konieczność wzmocnienia współpracy między organami odpowiedzialnymi za stosowanie przepisów weterynaryjnych i zootechnicznych w każdym Państwie Członkowskim;

celowe jest ustanowienie przepisów, zgodnie z którymi właściwe organy Państw Członkowskich powinny sobie wzajemnie pomagać i współpracować z Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów weterynaryjnych i zootechnicznych, w szczególności przez zapobieganie i wykrywanie naruszeń takich przepisów i wykrywanie wszelkiej działalności będącej lub wydającej się sprzeczną z tymi przepisami;

ustanowienie takich przepisów powinno opierać się w możliwie największym stopniu na przepisach Wspólnoty wprowadzonych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1468/81 z dnia 19 maja 1981 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania prawa w sprawach celnych lub rolnych ⁽⁴⁾, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 945/87 ⁽⁵⁾; przepisy dotyczące zdrowia powinny być uwzględnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa sposoby współpracy właściwych organów odpowiedzialnych w Państwach Członkowskich za monitorowanie ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne i zootechniczne z ich odpowiednikami w pozostałych Państwach Członkowskich i właściwymi departamentami Komisji w celu zapewnienia stosowania tego ustawodawstwa.

Artykuł 2

1. Do potrzeb niniejszej dyrektywy:

— „ustawodawstwo regulujące zagadnienia weterynaryjne” oznacza wszelkie przepisy i postanowienia Wspólnoty oraz przepisy wykonawcze do przepisów Wspólnoty dotyczące zdrowia zwierząt, zdrowia publicznego w powiązaniu z sektorem

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 31.8.1988, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. C 326 z 19.12.1988, str. 28.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 z 6.3.1989, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 144 z 2.6.1981, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 90 z 2.4.1987, str. 3.

wweterynaryjnym, inspekcji weterynaryjnych zwierząt, mięsa i innych produktów pochodzenia zwierzęcego, oraz ochrony zwierząt,

- „ustawodawstwo regulujące zagadnienia zootechniczne” oznacza wszelkie przepisy i postanowienia Wspólnoty oraz przepisy wykonawcze do przepisów Wspólnoty dotyczące spraw zootechnicznych,
- „władze wnioskujące” oznacza właściwy organ Państwa Członkowskiego, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy,
- „władze współpracujące” oznacza właściwy organ Państwa Członkowskiego, do którego kierowany jest wniosek o udzielenie pomocy.

2. Każde Państwo Członkowskie przekaze pozostałym Państwom Członkowskim i Komisji listę właściwych władz, o których mowa w art. 1.

Artykuł 3

Obowiązek udzielenia pomocy ustanowiony niniejszą dyrektywą nie dotyczy dostarczenia informacji lub dokumentów uzyskanych przez właściwe władze, o których mowa w art. 1, w ramach uprawnień przez nie posiadanych na wniosek organu sądowego.

Z tym jednak, że w przypadku wniosku o udzielenie pomocy takie informacje lub dokumenty są udostępniane, z zastrzeżeniem art. 14, we wszystkich przypadkach, gdy organ sądowy, do którego należy zwrócić się w tym celu, wydaje zgodę.

TYTUŁ I

Pomoc na wniosek

Artykuł 4

1. Na wniosek władz wnioskujących, który powinien być prawidłowo uzasadniony, władze współpracujące:

- przekazują władzom wnioskującym wszystkie informacje, atestacje, dokumenty lub poświadczone ich kopie, które posiada lub może uzyskać w sposób opisany w ust. 2, które są takie, że umożliwiają sprawdzenie, czy wypełnione zostały przepisy ustanowione w ustawodawstwie regulującym zagadnienia weterynaryjne i zootechniczne,
- przeprowadzają stosowne postępowanie dotyczące prawdziwości okoliczności podanych przez władze wnioskujące i przekazują wyniki takiego postępowania łącznie z informacjami, które były niezbędne do takiego postępowania.

2. Aby uzyskać te informacje, władze, do których kierowany jest wniosek, lub władze administracyjne, do których zwracają się władze współpracujące, przeprowadzają postępowanie tak jak przy wykonywaniu czynności dla swoich potrzeb lub na wniosek złożony przez inne organy krajowe.

Artykuł 5

1. Na wniosek władz wnioskujących władze współpracujące, przestrzegając prawa obowiązującego w Państwie Członkowskim, w którym mają swoją siedzibę, zawiadamiają władze wnioskujące o wszystkich instrumentach lub decyzjach, które pochodzą od właściwych organów i dotyczą stosowania ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne.

2. Na wniosek władz, do których kierowany jest wniosek do wniosków o notyfikacje, podających przedmiot aktu lub decyzji, którego dotyczy zapytanie, załącza się tłumaczenie na urzędowy język lub jeden z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, w którym władze współpracujące mają swoje siedziby.

Artykuł 6

Na wniosek władz wnioskujących władze współpracujące przeprowadzają obserwację lub podejmują kroki w celu wzmocnienia takiej obserwacji w ramach działań operacyjnych, gdy podejrzewa się nieprawidłowości, w szczególności:

- a) zakładów;
- b) miejsc składowania towarów;
- c) ruchów towarów, o których są powiadomione;
- d) środków transportu.

Artykuł 7

Na wniosek władz wnioskujących władze współpracujące dostarczają władzom wnioskującym wszelkich stosownych informacji znajdujących się w ich posiadaniu lub które uzyskują zgodnie z art. 4 ust. 2, w szczególności w formie sprawozdań i innych dokumentów lub uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich sprawozdań lub dokumentów, dotyczących rzeczywiście ujawnionych operacji, które wydają się władzom wnioskującym sprzeczne z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne.

TYTUŁ II

Pomoc z własnej inicjatywy

Artykuł 8

1. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego, zgodnie z przepisami ust. 2, pomagają z własnej inicjatywy właściwym władzom innych Państw Członkowskich bez uprzedniego wniosku tych władz.

2. W przypadku gdy uznają to za przydatne w związku z przestrzeganiem ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne, właściwe organy każdego Państwa Członkowskiego:

- a) w możliwym zakresie prowadzą obserwację, o której mowa w art. 6, lub powodują prowadzenie takiej obserwacji;
- b) gdy tylko to możliwe, przekazują zainteresowanym właściwym władzom innych Państw Członkowskich wszelkie dostępne informacje, w szczególności w formie sprawozdań i innych dokumentów lub uwierzytelnionych kopii lub wyciągów z takich sprawozdań lub dokumentów, dotyczące operacji, które są lub wydają się być sprzeczne z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne, a w szczególności te odnoszące się do środków i metod zastosowanych przy prowadzeniu takich operacji.

TYTUŁ III

Przepisy końcowe

Artykuł 9

1. Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego przekazują Komisji, gdy tylko jest to możliwe:

- a) wszelkie informacje, które uznają za przydatne, dotyczące:
- towarów, które są lub co do których podejrzewa się że są przedmiotem transakcji sprzecznych z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne,
 - metod lub wykorzystywanych procesów lub co do których istnieje podejrzenie, że są stosowane w celu naruszenia tego ustawodawstwa;
- b) informacje dotyczące braków lub luk w tym ustawodawstwie, których wykorzystanie zostało ujawnione lub sugerowane jest ono zakładane.

2. Komisja przekaze właściwym władzom Państw Członkowskich wszelkie informacje, gdy tylko będą jej dostępne, które umożliwiają przestrzeganie ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne.

Artykuł 10

1. W przypadku gdy właściwe władze Państw Członkowskich dowiedzą się o działaniach, które są lub wydają się być sprzeczne z przepisami regulującymi zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne i które są szczególnie ważne na poziomie Wspólnoty, w szczególności:

- gdy mają lub mogą mieć wątki w innych Państwach Członkowskich, lub
- gdy wspomnianym właściwym władzom wydaje się prawdopodobne, że podobne operacje przeprowadza się także w innych Państwach Członkowskich,

władze te możliwie jak najszybciej przekażą Komisji, z własnej inicjatywy bądź na uzasadniony wniosek Komisji, wszystkie stosowne informacje, gdzie jest to właściwe, w formie dokumentów lub kopii, lub wyciągów dokumentów, niezbędne do ustalenia okoliczności, tak by Komisja mogła koordynować działania podejmowane przez Państwa Członkowskie.

Komisja przekazuje te informacje właściwym władzom pozostałych Państw Członkowskich.

2. Jeżeli przekazywane informacje, o których mowa w ust. 1, dotyczą przypadków mogących stworzyć zagrożenie dla zdrowia ludzi i przy braku innych metod zapobiegania informacje te mogą, po kontakcie między stronami a Komisją, być podane do wiadomości publicznej wraz z uzasadnieniem.

3. Informacje dotyczące osób fizycznych lub prawnych są przekazywane, jak określono w ust. 1, tylko w zakresie ściśle niezbędnym dla umożliwienia odnotowania operacji, które są sprzeczne z ustawodawstwem regulującym zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne.

4. Gdy właściwe władze Państwa Członkowskiego stosują przepisy ust. 1, nie muszą przekazywać informacji, jak stanowią art. 8 ust. 2 lit. b) i art. 9, właściwym władzom pozostałych, zainteresowanych Państw Członkowskich.

Artykuł 11

Komisja i Państwa Członkowskie, na zebraniach Stałego Komitetu Weterynaryjnego lub Stałego Komitetu Zootechnicznego:

- badają, w ogólnym zarysie, działanie rozwiązań w zakresie wzajemnej pomocy ustanowionych w niniejszej dyrektywie,
- badają stosowne informacje przekazywane Komisji zgodnie z art. 9 i 10 — i procedury takiego przekazywania informacji — mając na uwadze sporządzanie wniosków.

W świetle tego badania Komisja sugeruje, gdy jest to niezbędne, zmiany w istniejących przepisach Wspólnoty lub opracowanie przepisów dodatkowych.

Artykuł 12

Dla potrzeb stosowanie niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu:

- a) zapewnienia sprawnej wewnętrznej koordynacji między właściwymi władzami, o których mowa w art. 1;
- b) nawiązania, we wzajemnych stosunkach i gdy będzie to konieczne, bezpośredniej współpracy między władzami specjalnie upoważnionymi w tym celu.

Artykuł 13

1. Niniejsza dyrektywa nie zobowiązuje właściwych władz Państw Członkowskich do udzielania sobie nawzajem pomocy, gdyby mogło to zaszkodzić porządkowi publicznemu lub innym fundamentalnym interesom państwa, w którym znajdują się te władze.

2. Każdą odmowę udzielenia pomocy należy uzasadnić.

Artykuł 14

Dokumenty przewidziane w niniejszej dyrektywie mogą być zastąpione informacjami komputerowymi sporządzonymi w tym celu w dowolnej formie.

Artykuł 15

1. Każda informacja przekazana zgodnie z niniejszą dyrektywą, bez względu na jej formę, ma charakter poufny. Informacja ta jest objęta obowiązkiem tajemnicy zawodowej i podlega ochronie takiej jaką mają podobne informacje zarówno w prawie wewnętrznym Państwa Członkowskiego, jak i odpowiednich postanowieniach i przepisach obowiązujących organy Wspólnoty.

Informacji, o których mowa w poprzednim akapicie, nie wolno, w szczególności, udostępniać nikomu poza tymi osobami w Państwach Członkowskich i instytucjach Wspólnoty, które z racji swoich obowiązków powinny mieć do nich dostęp. Nie wolno też wykorzystywać ich do celów innych niż wyznaczone w niniejszej dyrektywie, chyba że za jednoznaczną zgodą władz dostarczających informacji i w zakresie na ile przepisy obowiązujące

w Państwie Członkowskim, w którym znajduje się władza otrzymująca informacje, nie sprzeciwiają się takiemu przekazaniu lub użyciu.

Informacje będące przedmiotem niniejszej dyrektywy dostarcza się władzy wnioskującej w takim zakresie jaki jest niezgodny z obowiązującymi przepisami Państwa Członkowskiego lub władz współpracujących.

Państwa Członkowskie zagwarantują, aby informacje uzyskane w ramach wzajemnej pomocy pozostały poufne, nawet po zamknięciu sprawy.

2. Ustęp 1 nie uniemożliwia użycia informacji uzyskanych zgodnie z niniejszą dyrektywą we wszelkich procesach lub postępowaniach sądowych wszczętych w późniejszym czasie w związku z nieprzestrzeganiem ustawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne lub zootechniczne lub w związku z zapobieganiem i ujawnieniem nieprawidłowości szkodliwych dla finansów Wspólnoty.

Właściwy organ Państwa Członkowskiego, który dostarcza te informacje, będzie niezwłocznie informowany o takim wykorzystaniu.

Artykuł 16

Państwa Członkowskie zawiadamiają Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o bilateralnych umowach o pomocy wzajemnej między administracjami weterynaryjnymi zawartych z państwami trzecimi.

Komisja ze swojej strony zawiadamia Państwa Członkowskie o umowach o tym samym charakterze, które zawiera z państwami trzecimi.

Artykuł 17

Państwa Członkowskie na zasadach wzajemności zrzekają się roszczeń o zwrot kosztów poniesionych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z wyjątkiem niezbędnych honorariów wypłaconych ekspertom.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa nie narusza stosowania w Państwach Członkowskich przepisów o wzajemnej pomocy w sprawach karnych.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie do dnia 1 lipca 1991 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 1989 r.

W imieniu Rady

H. NALLET

Przewodniczący